

الزامات ترمیم شکاف حاکمیت و ملت

روند حذف اساتید منتقد و دانشجویان معترض باید پایان یابد.

به گزارش سایت خبری پرسون، آذر منصوری در یادداشتی نوشت: آزادی زندانیان در روزها و هفته اخیر اگر در راستای اصلاح رفتار حکمرانی باشد و دامنه آن همه زندانیان سیاسی و مدنی، روزنامه‌نگاران، فعالان حوزه زنان و معلمان و دانشجویان و همه طیف‌های منتقد و معترض به شیوه حکمرانی را در بر گیرد، می‌تواند امید به بهبود خواهی را در شرایط کنونی ایران فراهم کند.

طبعاً با این رویکرد، بازداشت‌ها و احضارهای مجدد فعالان و کنشگران حوزه‌های مختلف به دلیل اظهارنظر یا مخالفت و اعتراض به برخی سیاست‌گذاری باید متوقف شوند. اما این اصلاح رفتار نباید فقط به آزادی برخی از زندانیان خاص محدود شود.

از آغاز شکل‌گیری جنبش اعتراضی اخیر و همزمان با گسترش اعتراضات به فضای دانشگاه‌ها، ضمن احضار و بازداشت و اعمال محدودیت‌های شدید برای دانشجویان و اساتیدی که به نحوی با آنها همراهی کردند یا اینکه زبان به انتقاد از مسوولان گشودند، اعمال شد. در واقع اساتید و دانشجویان هم مشمول برخوردهای سلبی و محدودکننده شدند و این روند تند همچنان نیز ادامه دارد. روندی که متأسفانه در دولت نهم و دهم نیز سنگ بنای آن گذاشته شد و بسیاری از اساتید مطرح یا اخراج یا اجباراً بازنشسته شدند.

برای نگارنده این سطور که خود نیز طعم برخی از این رفتارهای تند را چشیده است، این سوال بدون پاسخ مانده که اگر بزرگان دین ما مکرر توصیه به کسب علم و دانش ولو بالصین کرده‌اند، در نظامی که داعیه پیروی از آنها دارد، این نوع رفتارها با دانش‌پژوهان و اهل علم به جز محروم کردن محیط دانشگاه‌ها از ظرفیت‌های آنها چه توجیهی می‌تواند داشته باشد؟ اساساً چرا مسوولان آموزش عالی کشور با این رویکردهای سلبی و البته غیرقانونی، کیفیت نهاد علم را در کشور پایین می‌آورند؟ خاصه اساتیدی که در کنار برافروختن شمع علم، در تلاشند آگاهی را به عنوان بارزترین شاخصه انسان در محیط‌های دانشگاهی نهادینه کنند. آن‌هم در شرایطی که با رشد بی‌سابقه مهاجرت نخبگان از کشور مواجه هستیم و ناگفته پیداست که حذف اساتید برجسته و نامدار از دانشگاه‌ها تا چه حد این روند را شتاب می‌بخشد.

اگر قرار است آزادی زندانیان اقدامی در راستای اصلاح رفتار حکمرانی باشد و شکاف بین حاکمیت و ملت را ترمیم کند، مسوولان و سیاست‌گذاران باید بپذیرند که فقط آزادی حتی همه زندانیان دگراندیش کفایت این امر را نمی‌کند، بلکه تحقق این ترمیم نیاز به اقدامات دیگری نیز دارد که مهم‌ترین آن توقف روندی است که در محیط‌های دانشگاهی در جریان است. در واقع روند حذف اساتید منتقد و در ادامه دانشجویانی که به دلیل اعتراض مشمول انواع محدودیت‌ها و محرومیت‌ها شدند، باید پایان یابد.

ترمیم شکاف بین حاکمیت و ملت به مجموعه‌ای از اقدامات نیاز دارد که بازگرداندن اساتید اخراج شده از دانشگاه‌ها در رده اقدامات کوتاه‌مدت و کم‌هزینه برای حکمرانی ارزیابی می‌شود و اگر اراده‌ای برای پر کردن این شکاف‌ها وجود دارد، باید به پیشنهادات سیدمحمد خاتمی در بیانیه اخیر خود، اقبال نشان داده شود و به جای برچسب‌زنی به نخست‌وزیر محبوب بنیانگذار جمهوری اسلامی، از خود سوال کنید که چرا او از اصرار بر اجرای بدون تنازل قانون اساسی عبور کرده است؟

منبع: اعتماد